

วัดบรมวงศ์จักรวรารามวรวิหาร

ISBN 978-616-382-684-8

จิตงาม วัฒนพันธุ์

แจกเป็นธรรมทาน

คำนำ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแหล่งมรดกโลกที่สำคัญ ที่มี
กรุงศรีอยุธยา เป็นราชธานีอันรุ่งเรืองมาแต่อดีต เป็นระยะเวลาที่
ยาวนานถึง ๔๑๒ ปี เป็นสถานที่ที่มีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่
สำคัญมากมายโดยเฉพาะวัดและวัง

ปัจจุบันจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว
ที่สำคัญและสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างชาติและคนไทยที่
เดินทางมาเยี่ยมชมราชธานีอันรุ่งเรืองมาแต่ในอดีตกาลอย่างต่อเนื่อง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีพระอารามหลวงจำนวนมากถึง ๑๒ วัด
เนื่องจากเคยเป็นราชธานีและศูนย์กลางการปกครองประเทศมาก่อน
ทำให้มีวัดวาอารามที่ได้รับการสถาปนาจากพระมหากษัตริย์และพระ
บรมวงศานุวงศ์ มีจำนวนมากเช่นกัน สำหรับวัดบรมวงศัศิศวราราม
วรวิหาร ได้รับการสถาปนาเป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดวรวิหาร
และยังมีรายชื่อวัดพระอารามหลวงที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะคุ้นเคย
ชื่อของวัดพนัญเชิง วัดใหญ่ชัยวัฒนาราม เป็นต้น

วัดบรมวงศัศิศวรารามเป็นวัดที่อยู่ห่างออกไปจากตัวเมือง
ด้านเหนืยดคล้องช้าง ตำบลสวนพริก เป็นพระอารามที่มีความสวยงาม
และหาชมได้ยาก โดยเฉพาะพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระ

พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวในพระอุโบสถด้านหลังอันมีคุณค่ายิ่งต่อการ
เยี่ยมชม

การเขียนเอกสารแจกเป็นธรรมเนียมเกี่ยวกับวัด บรมวงศอิศร
รารามวรวิหาร ขึ้นมาครั้งนี้ เนื่องจากต้องการให้ท่านที่เข้ามาแวะเยี่ยม
ชมพระอุโบสถอันสวยงาม กราบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของสถานที่แห่งนี้อันมี
หลวงพ่อพะพร หลวงพ่อนะหน้าทองและชมหอพพระรูปในอุโบสถแล้ว
ยังจะเห็นสภาพเก๋อบดั้งเดิมของเพนียดคล้องช้างที่อยู่บริเวณใกล้เคียง
กัน นับเป็นคุณค่าทางประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งที่ควรบันทึกไว้เป็นความ
ภาคภูมิใจในความโชคดีที่เราเกิดในเมืองไทยมีพระมหากษัตริย์
ปกครองมาอย่างร่มเย็นเป็นสุขมาได้ทุกวันนี้

อาณิสต์อันจะเกิดขึ้น ข้าพเจ้าขอถวายแด่ดวงพระวิญญานของ
กษัตริราชทุกพระองค์และถวายกุศลแด่ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
เจ้าฟ้ามหามลากลมพระยาบาราบปรปักษ์และอุทิศส่วนบุญกุศลแทน
เจ้าอาวาสที่เคยปกครองดูแลวัดบรมวงศอิศรารามวรวิหารแห่งนี้
ตลอดจนคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพชาติ และ
ขอบคุณคุณยุทธสิทธิ์ กมลขันติไพศาล ผู้จัดรูปเล่ม ปกให้สวยงาม ขอ
อนุโมนานบุญกุศลครั้งนี้ ขอผิพลาดอันใดที่ผู้เขียนละเอียดไปก็ขอ
กราบอภัยมาในโอกาสนี้เช่นกัน

จิตงาม วัฒนพันธุ์

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

	หน้า
วัดบรมวงศ์อิศรวรารามวรวิหาร	๑
สภาพ ฐานะ และที่ตั้งวัด	๒
ชั้นและประเภทของพระอารามหลวง	๔
การสถาปนาวัดบรมวงศ์อิศรวรารามวรวิหาร	๓
ปูชนียวัตถุสถาน	๑๕
พระประวัติและผลงานของผู้สถาปนาวัดบรมวงศ์ อิศรวรารามวรวิหาร	๓๘
ลำดับเจ้าอาวาสวัดบรมวงศ์อิศรวรารามวรวิหาร	๔๕
เอกสารประกอบการเขียน	๖๔

วัดบรมวงศ์อิศรวรารามวรวิหาร

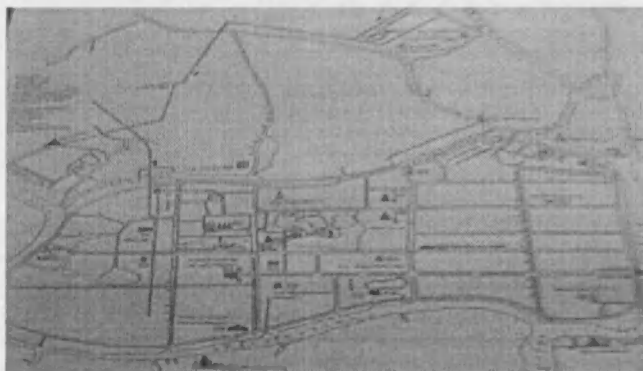
ประวัติและความเป็นมา

ทะเลญ้ออารามร้างกลางสถาน แต่โบราณเหล่าชาวยุ้ออาศัย
พินธุารกพงร้างหนทางไพร สร้างวัดใหม่เมื่อพระยาเหยียบเมือง
ประธานนามบรมวงศ์องค์พิสุทธิ์ งามประดุจเทพประดิษฐ์สถิตย์เนื่อง
เป็นมัลลาร่มขวัญอันประเทือง พุทธศาสน์รุ่งเรืองโอพารอย

:(<https://www.dmc.tv/page/พระพุทธศาสนา/วัดบรมวงศ์อิศรวรารามวรวิหาร>)

สภาพ ฐานะ และที่ตั้งวัด

วัดบรมวงศัศรवारามวรวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิด วรวิหาร ตั้งอยู่ที่ตำบลสวนพริก อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา วัดนี้มีพื้นที่ ๒๕ ไร่ และมีที่นาเป็นธรณีสงฆ์ติดต่อกับวัดเป็นผืนเดียวกันอีก ๔๓ ไร่ บริเวณของวัดตั้งอยู่บนที่นาด้าน ตะวันตกของแม่น้ำลพบุรีห่างจากฝั่งแม่น้ำเข้ามาประมาณ ๒๒๐ เมตร พื้นที่ของวัดเป็นที่ลุ่มน้ำ ทำให้มีน้ำท่วมในฤดูฝนบ่อยครั้ง

อาณาบริเวณของวัดมีเขตอุปจารดังนี้

ทิศเหนือ	ติดที่นาของราษฎร
ทิศตะวันออก	ติดแม่น้ำลพบุรี
ทิศตะวันตก	ติดที่ราชพัสดุ

ทิศใต้ เป็นบ้านเรือนของราษฎร/ประชาชนและเป็นที่ตั้งของ
เพนียดคล้องช้าง

ฐานะของวัด

สำหรับฐานะของวัดบรมวงศอิศรารามวรวิหาร นับได้ว่าเป็นพระอารามหลวงที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเป็นวัด ที่ได้รับการบูรณปฏิสังขรณ์ใหม่หมด ทั้งพระอาราม โดยเจ้านายที่สำคัญ พระองค์หนึ่งในสมัยรัชกาลที่ ๕ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและรัชกาลที่ ๕ และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (สมเด็จพระปิยะมหาราช) คือสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบปรปักษ์ ซึ่งทำให้สถานะ

ของวัดบรมวงศ์อิศรวรารามวรวิหาร เป็นพระอารามหลวงตาม
ความสำคัญของผู้สร้าง สำหรับการสถาปนาวัดเป็นพระอารามหลวง
นั้นมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ชั้นและประเภทของพระอารามหลวง

ประเภทของวัดทั้งที่อยู่ในฝ่ายธรรมยุติกนิกาย และฝ่าย
มหานิกาย ตามธรรมเนียมแต่โบราณมามีอยู่ ๒ ประเภท คือ

๑. วัดหลวงที่เรียกว่า พระอารามหลวง เป็นวัดที่สมเด็จพระเจ้า
แผ่นดิน พระบรมราชินี พระยุพราช ทรงสร้างหรือ
ปฏิสังขรณ์และได้น้อมเกล้าฯ ถวายเป็นพระอารามหลวง
๒. วัดราษฎร์ที่ราษฎรสร้างขึ้น โดยในส่วนของพระอารามหลวง
ซึ่งอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีการจัดทำเนียบแบ่งไว้แต่
โบราณ ซึ่งเรียงตามลำดับชั้นเอก โท ตริ โดยไม่แยกประเภท
เป็น พระอารามหลวงในกรุงและหัวเมืองเหมือนสมัยก่อน
เพราะเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองในปีพ.ศ. ๒๔๗๕
ประกอบกับการประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับ
ใหม่พุทธศักราช ๒๔๘๔ ทำให้ไม่มีการแบ่งพระอารามในเขต
หัวเมืองและในเมือง นับเป็นการให้เกิดดิเก้พระอารามโดย
ไม่มีอาณาบริเวณมาเป็นข้อกำหนด แต่ทั้งนี้ชั้นและชนิด/

ประเภทของพระอารามหลวงยังคงมีการแบ่งตามความสำคัญ
ออกเป็นชั้นเอก โท ตี และสามัญ ตามความสำคัญของผู้สร้าง
หรือปฏิสังขรณ์ จากหนังสือประวัติวัดบรมวงศัอิศวราราม
องค์การคำครุสภาพิมพ์แจกในงานกฐินพระราชทานเมื่อปีพ.ศ.
๒๕๐๒ มีรายละเอียดดังนี้

ประเภทหรือชนิดของวัด/พระอารามหลวงแบ่งออกได้คือ

๑. ราชมหาวีหาร คือ พระอารามที่สมเด็จพระเจ้าแผ่นดิน สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระยุพราช ทรงสร้างหรือทรงปฏิสังขรณ์เป็นการส่วนพระองค์ และเป็นพระอารามใหญ่โต ประกอบด้วยปูชนียวัตถุหรือปูชนียสถานที่ใหญ่โตและสำคัญ
๒. ราชวรวิหารคือ พระอารามหลวงที่สมเด็จพระเจ้าแผ่นดิน สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระยุพราช ทรงสร้างหรือทรงปฏิสังขรณ์เป็นการส่วนพระองค์ แต่ไม่เป็นพระอารามใหญ่โตและมีปูชนียวัตถุหรือปูชนียสถานที่ไม่ใหญ่โตสำคัญเท่ากับวัดอันดับแรก
๓. วรมหาวีหาร คือพระอารามหลวงที่สมเด็จพระเจ้าแผ่นดิน สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระยุพราชทรงสร้างหรือปฏิสังขรณ์พระราชทานเป็นเกียรติยศแก่ผู้อื่นที่ดำศักดิ์ลงมา หรือพระราชทานเป็นเกียรติยศแก่วัดเอง หรือวัดที่พระบรม

วงศานุวงศ์ทรงสร้างขึ้นและได้รับพระมหากรุณา ยกขึ้นเป็น
เกียรติยศที่ดี ถ้าเป็นวัดใหญ่โตและมีปูชนียวัตถุ หรือปูชนียสถาน
สำคัญจัดเป็น วรมหาวิหาร

๔. วรวิหาร คือวัดที่สร้างหรือปฏิสังขรณ์ขึ้นเช่นเดียวกับลำดับที่
๓ แต่ไม่ใช่วัดใหญ่โตและ ไม่มีปูชนียวัตถุหรือปูชนียสถาน
ใหญ่โตสำคัญ
๕. สามัญ คือพระอารามหลวงที่ข้าราชการหรือคหบดีผู้มีเกียรติ
สร้างหรือปฏิสังขรณ์และได้น้อมเกล้าฯ ถวายโปรดเกล้าฯ ให้
รับไว้เป็นพระอารามหลวง

พระอารามหลวงในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยานับได้ว่า เป็นจังหวัดที่มีพระ
อารามหลวงจำนวนมากถึง ๑๒ วัด เนื่องจากเคยเป็นราชธานีและ
ศูนย์กลางการปกครองประเทศ (กรุงศรีอยุธยาสร้างสมความ
เจริญรุ่งเรืองติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ถึง ๔๑๒ ปี
ก่อนที่จะเสียกรุงครั้งที่ ๒ ในปีพ.ศ. ๒๓๑๐) ทำให้มีวัดวาอาราม
มากมายที่ได้รับการสถาปนาจากพระมหากษัตริย์และพระบรม
วงศานุวงศ์ ตลอดจนขุนนางและคหบดีจำนวนมาก ซึ่งวัดหลายวัด
มีความสำคัญ ทั้งจากถาวรวัตถุภายในวัดรวมทั้งผู้ที่สถาปนาวัด

ต่างๆด้วยซึ่งรวมทั้งวัดบรมวงศัศรวรารามวรวิหารด้วยเช่นกัน ดัง
มีรายนามของพระอารามหลวงในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้
พระอารามหลวงชั้นเอก ราชวรวิหาร คือ วัดสุวรณาการาราม
วัดเสนาราม วัดนิเวศธรรมประวัติ
พระอารามหลวงชั้นโท ราชวรวิหาร คือ วัดชุมพลนิกายาราม
พระอารามหลวงชั้นโท วรวิหาร คือ วัดพนัญเชิง วัดศาลาปูน
วัดบรมวงศัศรวราราม
พระอารามหลวงชั้นตรี วรวิหารคือ วัดพรหมนิวาส
พระอารามหลวงชั้นตรี สามัญ คือ วัดหน้าพระเมรุ วัดตูม วัดวร
นายกัธยสรณ์เจดีย์บรรพตาราม วัดวิเวกวาญพัค

การสถาปนาวัดบรมวงศัศรวรารามวรวิหาร

วัดบรมวงศัศรวรารามวรวิหาร เดิมเป็นวัดราษฎร์มีนาม
ว่า วัดทะเลหญ้า หรือวัดท่าเลหญ้า เพราะตั้งอยู่กลางทุ่งหญ้า เมื่อ
ถึงฤดูน้ำมากมีน้ำท่วมทุกปี เป็นวัดโบราณสร้างมาแต่ครั้งกรุงศรี
อยุธยาเป็นราชธานี แต่ได้กลายสภาพเป็นวัดร้างมาเป็นเวลานาน
บรรดาเสนาสนะพระอุโบสถ วิหาร และถาวรวัตถุต่างๆพังทลาย
เสียหาย คงเหลือแต่เพียงเนินพระเจดีย์พอเห็นเป็นสัญลักษณ์ว่าเป็น
วัดมาก่อนเท่านั้น

บริเวณทะเลหูล้านับเป็นบริเวณที่มีความสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา
เนื่องจากเป็นบริเวณที่ตั้งของเพนียดคล้องช้าง ซึ่งมีการย้ายมาตั้งแต่

ครั้งแผ่นดินสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ จึงย้ายเพนียดแห่งเดิมบริเวณวัด
ทอง มาตั้งที่ตำบลทะเลหญ้า พร้อมทั้งโปรดให้ขุดคลองสระบัว อันเป็น
คลองแยกจากแม่น้ำลพบุรีทิศเหนือขนานน้ำประจำท่า ข้างกำแพงพระ
นครออกไปถึงเพนียดเพื่อใช้เป็นทางเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตร
จับช้างเถื่อนที่เพนียด ส่วนวัดร้างดังกล่าวนี้ยังไม่ไกลจากบริเวณ
เพนียดตำบลทะเลหญ้า ซึ่งทำให้ข้อสันนิษฐานว่าน่าจะเป็นวัดที่พวก
กรมพระคชบาลแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยาที่สร้างขึ้นไว้สำหรับทำบุญ

ต่อมาวัดทะเลหญ้า ได้รับการสถาปนาเสนาสนะใหม่หมดทั้ง
พระอารามโดย สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระ
ยาบำราบปรปักษ์ขณะที่ดำรงตำแหน่งว่าการ กรมพระคชบาล ตั้งแต่
รัชกาลที่ ๔ เสด็จไปทอดพระเนตรการซ่อมเพนียดจับช้างที่
พระนครศรีอยุธยา พระองค์ทรงเห็นว่าวัดทะเลหญ้าอยู่ใกล้เพนียดชำรุด
ทรุดโทรม จึงทรงบูรณะพระอารามแห่งนี้ ซึ่งมีเรื่องเล่าของชาวบ้านใน
บริเวณวัดทะเลหญ้า ดังความปรากฏในหนังสือสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์
เธอเจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบปรปักษ์ (ภาคต้น) พระประวัติ
และงานสำคัญ เรียบเรียงโดย อนุรักษ์สิทธิสงคราม(อนุรักษ์ สิทธิสงคราม
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบปรปักษ์
ภาคต้น พระประวัติและงานสำคัญ ม.ป.ท./ม.ป.พ.) ดังนี้

สมเด็จพระกรรมพระยาบารามปรปักษ์ ได้ทรงปรารภว่า วัดทะเลญ้า อยู่ใกล้เพนียด เป็นวัดของกรมช้างมาแต่ก่อน คนภายนอกจะมา ทำบุญก็ยากเพราะกลัวช้าง บริเวณนี้เป็นที่เลี้ยงช้าง ส่วนพวกเลี้ยงช้างก็ ไม่มีเวลาจะได้ไปทำบุญยังวัด ต่างๆได้ ควรจะสร้างวัดขึ้นใหม่ให้พวก กรมช้างได้อาศัยทำบุญ แต่ในเวลานั้นประจวบกับเจ้าหน้าที่กรม พระคชบาลมาเฝ้า

กราบทูลว่าตามที่นำช้างไปค้นหาและล้อมจับช้างเผือกในป่านั้นยัง หาไม่พบ สอบถามชาวบ้านก็ได้รับความว่า เคยเห็นช้างป่ามีจริงได้

พยายามต้อนรับเข้ามาไว้ที่เพนียดชั่วคราว จังหวัดนครนายกช้างโลก
ประมาณ ๒๐๐ เชือกเศษ

สมเด็จพระรามาธิบดีเจ้า จะรอให้ต้องบนบานหรืออย่างไรถ้าเช่นนั้น
จะจับช้างเผือกได้สมประสงค์ก็จะสร้างวัดให้วัดหนึ่ง ต่อจากนั้น
ประมาณอีก ๓ วันก็มีฝนตกหนักในเวลากลางคืนหลายชั่วโมง ครั้นรุ่ง
เช้าก็เห็นช้างเผือกพัง(ตัวเมีย)ยืนอยู่กลางโขลงนั่นเอง เหตุที่จะไม่เห็น
ช้างเผือกในเวลาแรก ก็เนื่องช้างป่าด้วยกันเกือบใบไม้เข้ามาพัน จน
ผิวหนังของช้างเผือกดำไปหมด เมื่อถูกฝนชะล้างผิวหนังก็สะอาดจึง
มองเห็นเผือกได้ถนัดแล้วได้รับช้างเผือกพังเชือกนั้นพร้อมทั้งแม่ช้าง
มายังเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีมโหฬารสมโภชน์ ๓ วัน แต่
วัดที่บนไว้ไม่ทันจะสร้าง ต่อมาอีกวันหนึ่งสมเด็จพระเจ้า เสด็จจากเพนียดใน
เวลาเย็นเพื่อทอดพระเนตรช้างที่ได้มาใหม่จากนครสวรรค์อีก ๑ เชือก
ซึ่งนำมาไว้ที่ต้นสะดือใหญ่ใต้วัดสว่างอารมณ์ พอเสด็จผ่านหน้าวัด
ทะเลญาร้าง มีงูใหญ่ขวางทางเสด็จ ทรงประทับพระเสลี่ยง
ทอดพระเนตรมาแต่ไกลทรงรับสั่งว่า—มาเตือนให้สร้างวัดหรือ?? รู้
แล้ว งูนั้นก็เลื้อยไปทางโคกวัดนี้ ต่อจากนั้นก็ทรงรับสั่งให้ช่างจัดการ
มาสร้างวัด

ไม่เพียงเท่านั้น เมื่อสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบปรปักษ์ มีคำเล่าว่า หลังจากที่ทรงบูรณะปฏิสังขรณ์วัดทะเลหญ้าเรียบร้อยแล้ว ทรงเปลี่ยนนามวัดเป็น วัดดินวัลย์หรือดินวัล (ซึ่งก็ยังไม่พบหลักฐานคำเขียนที่แน่นอน) ก่อนที่ภายหลังวัดแห่งนี้จะ ได้รับพระราชทานนามเป็นวัด บรมวงศ์อศราราม

การบูรณะปฏิสังขรณ์วัดทะเลหญ้าในครั้งนั้นของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบปรปักษ์ กระทำใหม่หมดทั้งพระอาราม ดังความในหนังสือประกาศถวายกุฎีในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕

มีความดังนี้

มีพระบรมราชโองการประกาศแก่ชนทั้งปวงว่า พระอารามนี้เป็น
พระอารามเก่า ชื่อ วัดทะเลญ้า มาแต่โบราณ ชำรุด ปรักพังมานาน
แล้วครั้นเมื่อพระพุทธศาสนากาลล่วงมาแล้ว ๒๔๑๕ พรรษา ปีชวด
อัฐศก ศักราช ๑๒๓๘ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรม
พระยาบำราบปรปักษ์ ทรงพระศรัทธาสถาปนาสร้างเป็นพระอารามขึ้น
ใหม่พร้อมทั้งพระอุโบสถ กำแพงแก้ว ถนน และศาลาการเปรียญ หมู่
กุฎี ที่เสนาสนะ...

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ มีพระราช
ศรัทธาบริจาคทรัพย์ส่วนพระองค์ เพื่อทรงร่วมในการ
บูรณะปฏิสังขรณ์วัดแห่งนี้ด้วย ดังความในหนังสือประกาศถวายกุฎี
ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ดังนี้

...ข้าฯ มีความยินดีศรัทธา บริจาคทรัพย์เข้าส่วนในการกุศลครั้งนี้ กับ
ได้สร้างพระวิหารหลวงมุขมณฑรีสำหรับพระอารามหลังหนึ่งเป็น ตรี
มุขเจดีย์ครอบ...

เมื่อการบูรณปฏิสังขรณ์เสร็จสิ้นลง พระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระมหากรุณาธิคุณเสด็จพระราชดำเนิน
พระราชทานวิสุงคามสีมา และพระราชทานนามใหม่ว่า วัดบรมวงศ์

อิตรวราราม เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๒๐ และทรงรับวัดนี้เป็น
พระอารามหลวง

หลังจากนั้นจึงมีการจัดพิธีผูกพัทธสีมา ในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๒๐ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จมาทรงบำเพ็ญพระราชกุศลตลอดเวลา ๓ วัน ระหว่างวันที่ ๑๙- ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๒๐ ดังมีเนื้อความบางตอนจากจดหมายเหตุราชกิจรายวัน รัชกาลที่ ๕ ดังนี้

วันพุธ ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙ (วันพุธ ที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๒๐)

....เช้าวันนี้ ไม่มีการอะไร หลวงบาราศเอาของมาใช้เวลาบ่าย ๕ โมง ออกเรือโสภณแต่บางปะอินขึ้นไปกรุงเก่า เลี้ยวไปวัดบรมวงศ์เลขาที่เดียว ถึงเวลาพลบค่ำมากหน่อย พบสมเด็จพระกรมพระ ได้ช่วยถวายไตรพระสงฆ์แล้วถวายเงินสมเด็จ กรมพระ ช่วยการ ๑๐ ชั่ง....

....วันพฤหัสบดีขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑ ปีฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙ (วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๒๐)

บ่าย ๕ โมงเย็น ใส่เสื้ออิฟวินนิงเครต (Evening dress – ผู้เขียน) ดิิดตรา ลงเรือเก๋งทองแท่งไปวัดบรมวงศ์
จุดเทียนถวายพระสวดมนต์ แล้วมาพูดกับสมเด็จพระ จนสวคมนต์จบแล้วไปพลับพลา....

....วันศุกร์ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑ ปี ฉลู นพศก จุลศักราช ๑๒๓๙ (วันศุกร์ที่ ๒๑ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๒๐)

บ่าย ๕ โมงเศษ ไปวัดบรมวงศ์ เวลาพระสวดมนต์นั่งพูดกับสมเด็จพระกรมพระ และท่านภูธรราชย์ ที่หน้าโบสถ์ สวดจบแล้วตำรวจเอา

ลูกนิมิตออกรายตามทิศ แล้วถวายใบอนุญาติพัทธสีมาของเก่าที่ถวายไว้
เมื่อขึ้นกฎี เสร็จทรงอ่านประกาศสงฆ์ แล้วรดน้ำสังข์เจิมลูกนิมิต
เอาลงที่ แล้วมานั่งที่ปะรานอกเสมา พระสวคนต์ถอนในโบสถ์แล้ว
รายออกมาตามทิศใช้อย่างเก่า เวียนทักษิณาวฏ์ เมื่อเวลาถอนกันอยู่นั้น
ไปกินข้าวที่พลับพลาถอนเสร็จแล้วได้บอกลาเสมาทุกทิศ แล้วนั่งที่ปะ
รำข้างนอกจนผูกแล้วเข้าไปในพระอุโบสถ พระสงฆ์อธิเบก แล้ว
สมเด็จพระที่นั่งให้สาขิตญจน์ กลับมาจุดดอกไม้ที่พลับพลา แล้วกลับมาวัง
จันทร์ (ในที่นี้ หมายถึง พระราชวังจันทร์เกษม—ผู้เขียน)งานพิธี
ผูกพัทธสีมาวัดบรมวงศัศรวรรามวรวิหาร นับได้ว่าเป็นงาน ที่จัด
ขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะการฉลองพระอารามในวันที่ ๒๑ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๔๒๐ มีจุดการดอกไม้เพลิงสีต่างๆขึ้นในเมืองไทยเป็นครั้งแรก
ดังปรากฏในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔ มีความบางตอนว่า

...วันพุธ เดือนอ้าย ขึ้น ๑๔ ค่ำ ปีมะลูนพศกศักราช ๑๒๓๕ (วันพุธที่
๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๒๐)...ครั้นพระราชทานผ้าไตรเสร็จแล้ว ทรง
จุดรูปเทียนเครื่องมนัสการทองคำเครื่อง ๕ โปรดเกล้าฯพระราชทาน
เงินตราสิบซั่งแด่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยา
บำราบปรปักษ์ แล้วเสด็จพระราชดำเนินมาประทับพลับพลาจันทนุ
มาศ ถวายคันดอกไม้เพลิงทรงจุดฝึกแค ทอดพระเนตรดอกไม้เพลิง...
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบ
ปรปักษ์ ท่านทรงนำดอกไม้สีอย่างยุโรป เขียว เหลือง แดง น้ำเงิน ม่วง

เลื่อมเหลืองประภัสสร ของในเมืองสยามไม่เคยมี ท่านทรงคิดขึ้นได้
ใหม่ ราษฎรชาวชนบทไม่เคยเห็นดูเป็นอัศจรรย์ยิ่งนัก...

ในพิธีผูกพัทธสีมาครั้งนั้น นอกจากพระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ จะทรงเสด็จพระราชดำเนินมายังพระ
อารามแห่งนี้อย่างต่อเนื่อง ๓ วันแล้ว ยังมีพระราชศรัทธาแรงกล้าทรง
รับพระราชภาระเป็นผู้ดำรัสตอบคำถามของพระสงฆ์เป็นภาษาบาลี
จนครบทั้ง ๘ ทิศ ด้วยพระองค์เอง ซึ่งทรงพระราชดำเนินบอกเสมาทุก
ทิศ คือการผูกพัทธสีมานั้น พระสงฆ์ชุมนุมกันสวดอุทิศในพระ
อุโบสถ แล้วออกมาขึ้นภายในเขตที่กำหนดให้เป็นเขตพัทธสีมา ตาม
เป็นภาษาบาลีว่า

....อิมานิ ปุริมทิศายกิ นิमितัง...ลฤหัสผู้ขานตอบว่า ..ปาสาโน ฤนเต ...
..แล้วก็ไปถามตอบทิศอื่นๆต่อไปจนครบ ๘ ทิศ เสร็จแล้วพระสงฆ์
กลับเข้าไปสวดสมมตเขตพัทธสีมาอีกเป็นอันเสร็จพิธี

ปูชนียวัตถุสถาน

การสถาปนาวัดบรมวงศ์อิศรวรารามวรวิหาร สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ามหามลากลมพระยาบำราบปรปักษ์ทรงสถาปนา พระอารามแห่งนี้ด้วยการสร้างปูชนียวัตถุต่างๆใหม่ทั้งหมด

ทั้งพระอารามด้วยความวิจิตรบรรจง จนทำให้เกิดความสง่างามแก่ผู้พบเห็น ซึ่งมีรายการของปูชนียวัตถุที่มีเมื่อแรกสร้างพระอาราม ดังนี้

๑. พระอุโบสถถาวรก่ออิฐถือปูน กว้าง ๕.๕๐ เมตร ยาว ๑๘.๐๐ เมตร พื้นปูด้วยหินอ่อน ผนังภายในได้หน้าต่างปูด้วยกระเบื้องลายคราม โดยรอบทั้งสี่ ด้าน หลังคามุงด้วยกระเบื้องแบบโบราณเครื่องบนไม้สัก ชุ่มประตู่ หน้าต่าง และช่องฟ้า ใบระกา หางหงส์ สร้างด้วยแบบปูนปั้นเป็นรูปลักษณะนาคเกี่ยวภายในชุ่มประตู่ หน้าต่างทำเป็นลายเครือวัลย์ ล้อมพระมหามาลาอย่างประณีต

๒. พระวิหารตรีมุข สร้างด้วยฝีมืออย่างปราณีต ก่ออิฐถือปูน พื้นปูด้วยหินอ่อนกว้างตลอดหน้ามุข ๑๕.๕๐ เมตร ยาว ๒๒.๕๐ เมตร ผนังภายในได้หน้าต่างประดับด้วยเครื่องกระเบื้องลายครามโดยรอบทุกด้าน เครื่องบนไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องเคลือบสีเขียว ฐานประตู หน้าต่าง ช่อฟ้า ใบระกา และหน้าบัน ปั้นเป็นลายเครือวัลย์ล้อมพระมาลา เช่นเดียวกับพระอุโบสถ

๓. พระสถูปเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และพระอัฐิกับพระ
 สรีรางคาร สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานุวรี
 ประทับ เป็นพระสถูปเจดีย์องค์ใหญ่ แท่นฐานเป็นรูปแปดเหลี่ยม
 เหลี่ยมใหญ่สี่เหลี่ยม กว้างเหลี่ยมละ ๖.๓๐ เมตร เหลี่ยมเล็กสี่เหลี่ยม
 กว้างเหลี่ยมละ ๓ เมตร ส่วนสูงจากฐานถึงยอดพระเจดีย์ ๑๘.๐๐ เมตร

สถาปัตยกรรมนี้ตั้งอยู่ระหว่างพระอุโบสถกับพระวิหารตรีมุข สร้างขึ้น
บนเนินพระเจดีย์โบราณของวัดทะเลหญ้าเดิม

๔. กำแพงแก้วชั้นใน ก่ออิฐถือปูนมีลาดบัว สูง ๒.๐๐ เมตร กว้าง
๒๕.๐๐ เมตร ยาว ๗๐.๐๐ เมตร ประดิษฐานใบเสมาอันเป็นเขตพัทธ
สีมาอยู่เหนือกำแพงแก้วทั้ง ๘ ทิศ ใบเสมาทั้งหมดทำด้วยหินอ่อน เป็น
รูปลักษณะสี่เหลี่ยมอย่างสวยงามและตามกำแพงด้านยาวมีศาลาตรีมุข
ด้านละ ๑ หลัง กว้าง ๔.๕๐ เมตร ยาว ๗.๕๐ เมตร รวม ๒ หลัง กับ
ศาลาขนาดย่อมอีก ๒ หลัง กว้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๗.๕๐ เมตร ศาลา
ทั้งหมดนี้ก่ออิฐถือปูน เครื่องบนไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องแบบโบราณ
ที่กำแพงแก้วด้านหน้าและด้านหลังพระอุโบสถมีซุ้มประตูแบบตรีมุข
ประดับด้วยหินอ่อน

๕. กำแพงแก้วชั้นนอก รอบบริเวณพระอุโบสถ พระสถูปเจดีย์ และ พระวิหารตรีมุข ก่ออิฐถือปูนมีลาดบัว สูง ๑.๐๐ เมตรกว้าง ๓๕.๐๐ เมตร ยาว ๘๑.๐๐ เมตร

๖. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๑๘.๐๐ เมตร ผนังทั้ง ๔ ด้าน ก่ออิฐถือปูน มีประตูหน้าต่างโดยรอบ เสาใช้ไม้เต็งรัง พื้น เครื่องบน ฝาและเพดานใช้ไม้สักล้วน หลังคามุงด้วยกระเบื้องแบบโบราณ ประกอบด้วยช่อฟ้า ใบระกาหางหงส์ ด้านหน้าและด้านหลังของศาลา การเปรียญ มีแท่นฐานก่ออิฐถือปูนรองรับบันได กว้างด้านละ ๓.๕๐ เมตร ยาวด้านละ ๘.๐๐ เมตร พื้นปูด้วยหินอ่อน กรงก่ออิฐถือปูน ประดับด้วยกระเบื้องเคลือบตาข่ายแบบจีน

๗. ศาลาด้านหน้าและด้านหลังศาลาการเปรียญ เป็นแบบศาลาโถง กว้าง ๔.๐๐ เมตร เสาไม้เต็งรัง พื้นเครื่องบนไม้สัก หลังคามุงกระเบื้อง แบบโบราณประกอบด้วยช่อฟ้า ใบระกาหางหงส์ เวลานี้ชำรุด หมดแล้ว

๘. หอสวดมนต์ กว้าง ๗.๕๐ เมตร ยาว ๘.๕๐ เมตร เสาไม้เต็งรัง พื้น และเครื่องบนไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องแบบโบราณ(ปัจจุบันไม่พบ หลักฐาน)

๙. กุฏิแถว ๔ หลัง ล้อมรอบหอสวดมนต์ หลังหนึ่งกว้าง ๖.๕๐ เมตร ยาว ๑๗.๕๐ เมตร เสาไม้เต็งรัง พื้น ฝา กระดาน ไม้สักล้วน หลังคามุง กระเบื้องแบบโบราณ มีชานติดกับหอสวดมนต์ทั้ง ๔ ด้าน

๑๐. ภูมิติกก่ออิฐถือปูน ทั้ง ๔ หลัง กว้าง ๕.๕๐ เมตร ยาว ๘.๕๐ เมตร พื้นและเครื่องบนไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องแบบโบราณ

๑๑. ภูมิแบบสถาปัตยกรรมไทย ๒ หลัง กว้าง ๖.๕๐ เมตร ยาว ๘.๕๐ เมตร เสาไม้เต็งรัง พื้น ฝา ฝ้า และเพดานไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องแบบโบราณ

๑๒. หอระฆัง กว้าง—ยาว ด้านละประมาณ ๒.๕๐ เมตร สูงประมาณ ๑๒.๐๐ เมตร เสาไม้เต็งรัง พื้นและเครื่องบนไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องแบบโบราณแต่พังทลายหมดสภาพแล้ว

๑๓. แท่นฐานพระศรีมหาโพธิ์ และแท่นฐานอัมปาลนิโครธ รวม ๒ ฐาน อย่างละต้น ก่ออิฐถือปูนสูง ๑.๐๐ เมตร กว้าง—ยาวด้านละ ๑๑.๐๐ เมตร

๑๔. ศาลาทำน้ำ หน้าวัดริมแม่น้ำป่าสัก กว้าง ๖.๐๐ เมตร ยาว ๑๑.๕๐ เมตร ยาว ๑๑.๕๐ เมตร เสาไม้เต็งรัง เครื่องบนไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องไทย ประกอบด้วยช่อฟ้า ใบระกา และหางหงส์

๑๕. ตามแนวถนน จากหน้าพระอุโบสถถึงศาลาทำน้ำมีศาลารายตามแนวถนน สร้างไว้เป็นระยะ ระยะละ ๒ หลัง กว้างหลังละ ๓.๐๐ เมตร ยาว ๖.๐๐ เมตร ก่ออิฐถือปูน เครื่องบนเป็นไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องแบบโบราณ

ต่อมาบรรดาเสนาสนะภายในวัดบรมวงศัศถรวรารามเสื่อมสภาพลง จึงมีการปฏิสังขรณ์รวมทั้งมีการสร้างเสนาสนะเพิ่มเติมดังนี้

ศาลาทำน้ำเชื้อ ศาลาอุษณียมาลากุล สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยพระพจนโกศล เจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศถรวราราม โดยใช้ชื่อท่านผู้หุงอุษณีย มาลากุล ภริยาของพณฯ ท่านหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น

หอสวดมนต์ สร้างขึ้นใหม่ทดแทนหอฉันท์เดิมที่ชำรุด เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๕ โดยคุณบุญธรรม และคุณบุญพริ้ง ต. สุวรรณ เป็นผู้สมทบทุนทรัพย์การก่อสร้าง พร้อมกันนั้น มีการสร้างพระพุทธรูปแบบสุโขทัย ขึ้นมาองค์หนึ่ง มีนามว่า พระพุทธรัตนมงคลชัย

ศาลาการเปรียญหลังใหม่เป็น ๒ ชั้น และมีการสร้างหอพระไตรปิฎก เป็น ๒ ชั้น เช่นเดียวกัน โดยชั้นล่างเป็นห้องสมุด สร้างเมื่อปี ๒๕๑๓ ในปีต่อมา มีการฉลองศาลาการเปรียญหลังใหม่โดย สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เสด็จมาทรงยกช่อฟ้าศาลาการเปรียญ (หมายเหตุ—ปัจจุบันไม่พบหลักฐานเนื่องจากทรุดโทรม และพร้อมกับในปี ๒๕๕๔ เกิดน้ำท่วมใหญ่แช้งเป็นเวลานาน)

พระพุทธรูปประจำพระอาราม

นอกจากปูชนียวัตถุและเสนาสนะที่มีการสร้างขึ้นอย่างสวยงามแล้ว สมเด็จพระมวงค์เธอ เจ้าฟ้ามหามลามาตรพระยาบำราศพฤกษ์ ยังทรงสร้างพระพุทธรูปประจำพระอารามไว้เป็นพุทธรูปอีกหลายองค์ ดังนี้

๑. พระประธานในพระอุโบสถ มีนาม เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิหล่อด้วยโลหะลงรักปิดทอง หน้าตักกว้าง ๑.๐๐ เมตร สูงตลอดยอดพระรัศมี ๑.๖๐ เมตร ประดิษฐานว่า หลวงพ่อเพชรเหนือฐานหินอ่อน ภายใต้อุ้งมือ เรือนแก้ว ทำเป็นรูปพระมหามาลา

ต่อมาในคืนวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เกิดเหตุร้ายกับพระประธานองค์นี้ เนื่องจากมีคนร้ายไม่ทราบจำนวน ลักลอบเข้าไปตัดเศียรพระพุทธรูป นำไปขายให้กับร้านรับซื้อวัตถุโบราณ แม้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองจะทำการสืบสวน แต่ไม่สามารถจับกุมคนร้ายมาดำเนินคดีตามกฎหมายบ้านเมืองได้ กรมการศาสนาพร้อมด้วยเจ้าคณะอำเภอพระนครศรีอยุธยา จึงเสนอขอประธานอนุมัติ พณฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอให้กรมศิลปากรหล่อเศียรพระใหม่ให้มีรูปลักษณะศิลปะเหมือนพระเศียรเดิม ซึ่งกรมศิลปากรได้ให้ช่างประติมากรรม จัดการหล่อและนำพระเศียรไปติดตั้งประกอบองค์พระเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยอาศัยทุนวัดบรมวงศ์อิศรวราราม เป็นค่าใช้จ่ายในการหล่อเศียรใหม่เป็นเงิน ๓.๐๐๐ บาทและมีการสมโภชน์ในปีพ.ศ. ๒๕๐๒ ในคราวที่ครูสภาได้รับพระราชทานทอดผ้าพระกฐินในปีดังกล่าว อีกทั้งได้นิมนต์พระสงฆ์ จำนวน ๘ รูป เจริญพระพุทธมนต์สวดพุทธาภิเษกตามประเพณีนิยม

๑. พระอิศรสวาทิเบ็องขวา คือ พระสารีบุตร และพระอิศรสวาทิเบ็องซ้าย คือ พระโมคคัลลานะ ในลักษณะคฤกษเภาหล่อด้วยโลหะลงรักปิดทองทั้ง ๒ องค์ขนาดกว้าง ๔๕.๐๐ เซนติเมตร สูง ๕๐.๐๐ เซนติเมตร---

-พระพุทธรูปหล่อในทำยีน ปางประธานพร-- สูง ๒.๓๕ เมตร
ประดิษฐานบนแท่นฐานหินอ่อนในพระวิหารตรีมุข ด้านใต้-

๒. พระพุทธรูปหล่อในทำยีน ปางห้ามสมุทร สูง ๑.๘๐ เมตร
ประดิษฐานบนแท่นหินอ่อนติดอยู่ที่แท่นฐานในพระวิหารตรีมุข ด้าน
เหนือ ภายใต้นุชบกจำหลักด้วยลวดลายศิลปะ และลงรักปิดทองประดับ
กระจก

พระพุทธรูปองค์นี้เป็นพระพุทธรูปฉลองสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากุณฑลทิพยวดี ซึ่งเป็นพระชนนีของ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามลามา กรมพระยาบารามปรีชัญ มีประวัติการสร้างเริ่มตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๓๖๕ ในครั้งนั้น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมหลวงเทพวดี ซึ่งเป็นพระชนินุสา ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ รับผิดชอบให้ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงเทพพลภักดี สร้างพระพุทธรูปหล่อด้วยเงิน แต่พระพุทธรูปนี้ยังไม่แล้วเสร็จ อยู่ในขั้นตอนของการปั้นขึ้นฟุ้งพอกดินชั้นนอกไว้ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงเทพวดี สิ้นพระชนม์ในปีเดียวกัน พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงเทพพลภักดี ทรงปรารภว่า พระพุทธรูปองค์นี้ไม่มีผู้ใดสร้างต่อไปแล้ว เห็นควรที่จะทูลทำลาบแก้ไข้ขึ้นเสีย แต่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าอาภรณ์ ได้ทูลถวายขึ้นฟุ้งตามน้ำหนักแลกเอาหุ่นนั้นไว้ พร้อมทั้งรวบรวมเงินค่าทองคำซื้อทองสำหรับหล่อพระพุทธรูปองค์นี้ร่วมกับสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามลามา และเจ้าฟ้าชายปิ๋ว ขกถวายเป็นพระพุทธรูปฉลองพระองค์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากุณฑลทิพยวดี ซึ่งเป็นพระชนนีของเจ้าฟ้าทั้ง ๓ พระองค์ดังกล่าว แต่ยังมีทันตตกแต่งพระพุทธรูปอย่างเสร็จสมบูรณ์ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าอาภรณ์ มาสิ้นพระชนม์อีก ๑ พระองค์ ภายหลังสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามลามา กรมพระ

บาบาราบปรปักษ์ จึงได้ปฏิสังขรณ์พระพุทธรูปองค์นี้แล้วหล่อฐานเดิม
ขึ้นและลงรักปิดทอง มีการฉลองตั้งไว้

๓. ครั้นถึงปีพ.ศ. ๒๔๒๖ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา
กรมพระยาบาบาราบปรปักษ์ มีรับสั่งให้ พระเจ้าจรรจรังสรรค์ พระโอรส
ปฏิสังขรณ์เป็นพระพุทธรูปทรงเครื่อง ให้ต้องตามพระประสงค์ของ
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงเทพยดี แต่เดิมเสร็จแล้ว
จึงได้เชิญขึ้นมาประดิษฐานไว้ ณ วิหารหลวง วัดบรมวงศ์อิศวราราม
เป็นที่สักการะสืบต่อไปภายหน้า

พระรูปในพระอุโบสถ

พระรูปหล่อของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา
กรมพระยาบาบาราบปรปักษ์ อยู่เบื้องบน พระพุทธรูปหล่อ พระองค์เจ้า
จรรจรังสรรค์ กรมหมื่นปราบปรปักษ์ พระรูปสององค์นี้อยู่ตรงข้ามพระ
ประธาน ๔ องค์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการทูลเชิญผู้อุปถัมภ์ เชิญมาประดิษฐานภายในพระ
อุโบสถเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๖ และปีพ.ศ. ๒๕๐๘ ตามลำดับ
ภายหลังมีการทำรูปหล่อ เจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (หม่อม
ราชวงศ์ เปีย มาลากุล) อดีตเสนาบดีกระทรวงธรรมการ และ ๔ องค์
หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล มาไว้ในพระอุโบสถเช่นกัน ซึ่งทั้งหมดเป็น
บุคคลสายสกุลที่ปฏิสังขรณ์พระอารามแห่งนี้มาแต่เดิม

พระประวัติและผลงานของผู้สถาปนาวัดบรมวงศ์อิศรวราราม วรวิหาร

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามลทิน กรมพระยาบำราบ
ปรปักษ์ องค์ผู้สถาปนาวัดบรมวงศ์อิศรวราราม เป็นพระโอรสใน
พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ แห่งราชวงศ์จักรี
สมเด็จพระเจ้าฟ้ากุณฑลทิพยวดี พระราชชายาในพระบาทสมเด็จพระพุทธ

เลิศล้ำภักดิ์ เป็นพระชนนี ประสูติ ณ วันเสาร์ขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๖ ปี
เถาะ ตรงกับวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๓๖๒

พระองค์มีพระนามเดิมว่า เจ้าฟ้าชายกลาง มีพระเชษฐา พระ
กนิษฐาและพระอนุชา ร่วมพระชนนีเดียวกันอีก ๓ พระองค์คือ พระ
เชษฐาเจ้าฟ้าอาภรณ์ สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๓ พระกนิษฐา
เจ้าฟ้าหญิง ๑ พระองค์ สิ้นพระชนม์แต่ทรงพระเยาว์ และพระอนุชาอีก
พระองค์หนึ่ง คือ เจ้าฟ้าชายปิ๋ว สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๓ เมื่อพระ
ชันษา ๑๕ ปี ส่วนพระชนนีคือเจ้าฟ้าคุณทลทิพวดีสิ้นพระชนม์เมื่อปี
พ.ศ. ๒๓๘๑ เมื่อพระชันษา ๔๒

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบ
ปรปักษ์ ทรงเป็นเจ้านายที่ได้รับการศึกษาหลากหลายด้านจากพระ
อาจารย์ที่ทรงภูมิรู้หลายท่าน เมื่อครั้งทรงพระเยาว์ สมเด็จพระเจ้าฟ้าคุณทล
ทิพวดี ทรงมอบสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระ
ยาบำราบปรปักษ์ พร้อมด้วยเจ้าฟ้าชายปิ๋ว ให้เป็นศิษย์ของ สุนทรภู่ ซึ่ง
ได้รับยกย่องว่าเป็นมหากวีเอกแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ในเวลาต่อมา ดัง
ปรากฏข้อความจากเพลงยาวถวายโอวาททูลลา เมื่อครั้งสุนทรภู่เดินทาง
ไปจากวัดราชบุรณระ ซึ่งเป็นสถานศึกษาของเจ้าชายทั้งสองพระองค์
ดังนี้

นิจาเอ๋ยเคยรองละอองบาท

โปรดประพาสไพราะเสนาะเสียง

แสนละหม่อมน้อยพระองค์ดำรงเรียง
ตั้งเดือนเคียงแข่งคู่กับสุริยา
จงอยู่ดีศรีสวัสดิ์พิพัฒน์ผล
ให้พระชนม์ยั่งยืนหมื่นพรรษา
ได้สืบวงศ์พงศ์มกุฎอยุธยา
บำรุงราษฎร์ศาสนาถึงห้าพัน
เหมือนสององค์ทรงนามพระรามลักษณ์
เป็นปิ่นปักเกศทุกเขตชั้นทั้ง
ประจามิตรคิดร้ายวายชีวัน
เสวยชั้นฉัตรเฉลิมเป็นเจิมจอม
จะไปจากฝากเสด็จพระเชษฐา
จงรักพระอนุชาอุสาห์ถนอม
พระองค์น้อยคอยประณตนั่งอดออม
ทูลกระหม่อมครอบครองกันสององค์

เมื่อทรงเจริญพระชันษา ทรงศึกษาอักษรศาสตร์กับเชษฐาต่าง
พระมารดาพระองค์หนึ่งคือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเด
ชาติศร(พระองค์เจ้าชายมั่ง) ต้นราชสกุล เดชาติวงศ์ และทรงศึกษา
วิชาอักษรศาสตร์ จาก เดจอา หรือพระปิตุลา คือ พระเจ้าบรมวงศ์
เธอ กรมหลวงเทพพลศักดิ์ (พระองค์เจ้าอภัยทัต) ซึ่งเป็นเจ้านาย
ผู้เชี่ยวชาญเรื่องช้างเป็นอย่างมาก จนเป็นพระหมอเฒ่า ซึ่งต่อมา สมเด็จ

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลากรมพระยาบำราบปรปักษ์ ทรงรับ
เป็นพระหมอเต่าแทนพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงเทพพลศักดิ์และ
เป็นประ โยชน์ต่องานราชการของพระองค์ด้วย เพราะต่อมาทรงรับ
ราชการควบคุมกรมพระคชบาล ซึ่งมีความสำคัญต่อราชการงาน
กองทัพอย่างมาก

นอกจากนี้ ทรงศึกษาวิชาดาราศาสตร์และโหราศาสตร์ จาก
พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงทำให้พระองค์สามารถ
คำนวณการเกิดสุริยุปราคา เมื่อปีพ.ศ. ๒๔๑๗ ได้อย่างแม่นยำ ส่วน
ทางด้านโหราศาสตร์ ทรงได้รับความไว้วางพระราชหฤทัยจาก
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ให้ทรงช่วย
ผูกดวงชะตาของพระราชโอรสพระราชธิดาเกือบทุกพระองค์ ไม่เพียง
แค่นั้น ยังสนพระทัยศึกษาศาสตร์ต่างๆที่เป็นเรื่องของโบราณราช
ประเพณีและระเบียบแบบแผนต่างๆของราชสำนัก เช่น แบบแผนงาน
พระราชพิธีต่างๆและวิชาพงศาวดารรวมทั้งพระองค์ทรงศึกษาศิลป
ศาสตร์หลากหลายแขนง เช่น พุทธศาสตร์ ไสยศาสตร์ มนต์คาถา
คชกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และงานช่างแขนงต่างๆ อีกทั้งทรงศึกษา
ตามแบบวิทยาศาสตร์ เช่น การแยกธาตุหรือที่เรียกตามแบบโบราณว่า
ธาตุมิศการ และวิชาภูมิศาสตร์รวมไปถึงทรงพระปรีชาด้านภาษา ทั้ง
ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ จึงนับว่าเป็นพระ

เจ้านายที่รอบรู้ทั้งเรื่องของโลกตะวันตกและเรื่องโบราณราชประเพณี
ของไทยแขนงต่างๆอย่างเชี่ยวชาญ

สำหรับการรับราชการ สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาเมลา กรมพระยาบารบ
ปรปักษ์เริ่มแรกทรงรับราชการในกรมวังสมัย สมเด็จพระนั่งเกล้า
เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๓ เมื่อครั้งยังมีฐานันดรที่ พระองค์ชายกลาง ครั้นถึง
สมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรง
ว่าการกรมวัง กรมพระคชบาล และกรมสังฆการีธรรมการ ซึ่งสะท้อน
ความสามารถทั้งงานทางด้านโบราณราชประเพณี วิชาคหกรรมศาสตร์
ซึ่งเป็นเรื่องของการจับช้าง ดูแลช้าง และตรวจสอบลักษณะช้างอันเป็น
มงคล รวมทั้งกิจการงานด้านการพระศาสนา พร้อมทั้งทรงสถาปนา
พระอิสริยยศให้เป็น กรมหมื่นปราบปรปักษ์ เมื่อปีพ.ศ. ๒๓๕๔ และ
สถาปนาพระนามจารึกในพระสุพรรณบัฏ

ในรัชกาลที่ ๔ สมเด็จพระบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ามหาเมลา กรมพระยา
บารบปรปักษ์ ทรงปฏิบัติหน้าที่สำคัญหลายประการ หนึ่งในนั้นคือ
หน้าที่ในกรมพระคชบาล ดังในปีพ.ศ. ๒๔๐๖ พระองค์ทรงติดตามจับ
ช้างพังเผือกบริเวณแขวงเมืองนครนายก ต่อมาเรียกชื่อช้างเชือกนี้ว่า
นางพระยาสิวโรจน์ นอกจากกรมพระคชบาลและกรมต่างๆดังกล่าว
แล้ว ยังทรงว่าราชการในกรมพระแสงในซ้าย รับผิดชอบการตรวจตรา
อาวุธยุทธภัณฑ์และงานช่างต่างๆเช่น ช่างสนะ ช่างทอ ช่างคร่ำและช่าง
นาฬิกา ไม่เพียงเท่านั้นยังทรงได้รับมอบหมายหน้าที่สำคัญ ด้วยการเป็น

พระอาจารย์ถวายเป็นศิษย์วิชาธรรมศาสตร์ แต่สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนพินิตประชานารถ ซึ่งต่อมาคือพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ จนกระทั่งปีพ.ศ. ๒๔๑๐ พระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ามหาหมาลา ทรงได้รับการสถาปนาพระอิสริยยศเป็นกรมขุนบำราบปรปักษ์

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ มีพิธีคล้องช้างที่เพนียดจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นประจำทุกปีไปวันเมื่อพระองค์เสด็จประพาสยุโรปในปีพ.ศ. ๒๔๔๑ มีการจัดคล้องช้างครั้งสำคัญ เมื่อสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ

เสด็จนิวัติพระนครหลังจากทรงสำเร็จการศึกษาจากประเทศอังกฤษ

อนึ่งเพนียดคล้องช้างหรือพระที่นั่งเพนียดสมัยอยุธยาเดิม ตั้งอยู่ที่วัดทอง (ปัจจุบันคือที่ว่าการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา) ในสมัยสมเด็จพระธรรมราชา โปรดให้ขยายกำแพงพระนคร จึงย้ายเพนียดสำหรับจับช้างไปที่ทุ่งทะเลหญ้า (ปัจจุบันคือ ตำบลสวนพริก ใกล้เคียงวัดบรมวงศ์อิศวรารามวรวิหาร) เมื่อเสวยกรุงศรีอยุธยาเมื่อปีพ.ศ. ๒๓๑๐ พม่าได้เผาทำลายเหลือแต่ซาก ในสมัยรัตนโกสินทร์สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้ซ่อมแซมและในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้ซ่อมแซมถึง ๒ ครั้ง

สมเด็จพระบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบปรปักษ์ ทรงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงรักภักดีเสมอมาแม้ช่วงปลายรัชกาลที่ ๔

จะทรงอยู่ในลำดับของเจ้านายที่จะได้ครองราชย์สมบัติสืบต่อ ดังที่
ข้อความของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ทรง
เล่าให้ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ กล่าวถึง
เหตุการณ์เมื่อครั้งรัชกาลที่ ๔ ซึ่งพระองค์มีพระราชดำรัสเมื่อครั้ง
ประกาศเลื่อนอิสริยยศเจ้านายในปีพ.ศ. ๒๔๑๐ ว่า เจ้านายที่กรมขุน
๔ องค์นี้ ถ้าใครได้ครองราชย์สมบัติต่อไปไม่ทรงรังเกียจเลย โดย
เจ้านายหนึ่งในนั้นคือ **กรมขุนบาราบปรบัญ** แต่เจ้านายทั้งหมดก็มี
ปรารถนาในราชสมบัติและตั้งพระทัยที่จะสนองพระเดชพระคุณ
สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ คือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ให้ทรงรับราชสมบัติสืบไป

ครั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ เสด็จ
สวรรคต สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยา
บาราบปรบัญ ทรงได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุม กัดเลือกองค์รัช
ทายาท ซึ่งนำโดย เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ให้ดำรง
ตำแหน่งเป็นผู้สำเร็จราชการในราชสำนักและการพระคลังทั้งปวง
เนื่องจากพระองค์ทรงทำราชการในตำแหน่งกรมวังนานถึง ๒ แผ่นดิน
ขณะที่สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนฟินิตประชานารถ องค์รัช
ทายาทยังไม่ทรงบรรลุนิติภาวะ

ในปีพ.ศ.๒๔๑๗ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๕ ทรงสถาปนาพระอิสริยยศเลื่อน กรมขุนบาราบปรบัญ
เนื่องจากทรงเป็นเจ้านายที่มีความจงรักภักดี ปฏิบัติการะกิจเป็นที่ไว้
วางพระราชหฤทัยหลากหลายด้าน เช่น อริบตีกรมวัง กรมพระธรรม
การ และกรมพระคลังมหาสมบัติ รวมทั้งดำรงตำแหน่งสำคัญในงาน
บริหารบ้านเมือง คือสมุหนายกดูแลหัวเมืองฝ่ายเหนือ ว่าการกรม
มหาดไทย แทนที่ เจ้าพระยาภูธราภัย (นุช) ซึ่งป่วยจนไม่สามารถ
ปฏิบัติงานราชการ เป็นเวลานาน ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๔๒๘ ทรงสถาปนา
พระอิสริยยศเจ้านายชั้นสูงสุด คือกรมพระยา จนเป็นที่ สมเด็จพระเจ้า
บรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามลิกา กรมพระยารบาราบปรบัญซึ่งเป็น
ตำแหน่งสุดท้ายก่อนสิ้นพระชนม์ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๒๙
ขณะมีพระชันษา ๖๗ ปี พระองค์ทรงเป็นต้นราชสกุล มาลากุล

หมายเหตุ-หากสนใจศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับผลงานของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามลนาคราชยมนา กรมพระยานรินพริ้งพริ้ว สามารถไปดูที่ กองจดหมายเหตุแห่งชาติ ทำวาสุกรีเช่น-๑- ระหัดสไมโครฟิล์มรัชกาลที่ ๕ สารบัญสมุดพิเศษเล่มที่ ๒๘ จศ.๑๒๔๖ เลขที่๒๒เรื่องตำนานพระราชหัตถเลขาถึงสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ..เรื่อง๑๕ผู้ร้ายลักช้าง...

เลขที่ ๒๔-๒๕ เรื่อง-เจ้าฟ้าฯ กรมพระยาบำราบปรปักษ์ ทูลเกล้าฯ ถวาย
ความเห็นเรื่องอำนาจ ศาลกงศล..

๒--กองจดหมายเหตุ รัชกาลที่ ๔ เล่มที่ ๘ ลำดับที่ ๑๖ จดหมายถึงเจ้าฟ้าฯ
ฯ ได้ส่งเงินไปให้ ๑๐ ชั่ง...

๓--บัญชีเอกสาร กรมราชเลขาธิการ รัชกาลที่ ๕ กรมนครบาล เล่ม ๑
ราชการกรมตำรวจ รศ. ๓๐๗-๑๐๘ เรื่องขออนุญาตจุดพลุดอกไม้ไฟ รศ.
๑๒๒-๑๒๕ (คกร่อง ๑๒ ปี)

๔--รัชกาลที่ ๕ กรมพระนครบาล/๔๘-๔๙ เรื่อง. ๒ หมายกำหนดการ
พระราชพิธี

.๕-พระสงฆ์และพระอาราม .๖-ปฏิสังขรณ์วัด .๗-ที่ธรณีสงฆ์.๘-ที่
วิสุคามพัทธสีมา

๕--ระหัดไมโครฟิล์ม รัชกาลที่ ๕ บ. ๑๖ พงศาวดารโบราณที่ ๑-๒๕ ปี
ที่ ๑๘ ดำราควายุช้าง (๑๐ กุมภาพันธ์ ๑๒๗๖)

๖--ระหัดไมโครฟิล์ม รัชกาลที่ ๕ สารบาณพิเศษเล่มที่ ๒๗ จ.ศ. ๑๒๓๘-
๑๒๔๐ เล่มที่ ๕๖ พระราชทานกระดุมเพชรแด่สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ เล่มที่
๑๒๖ รายงานการคล้องช้างเข้าเพนียด (หน้า ๒๕๒-๒๕๓) เป็นต้น

ลำดับเจ้าอาวาสวัดบรมวงศ์อิศรวรารามวรวิหาร

พระอารามหลวงนั้นถือว่าเป็นของพระเจ้าแผ่นดิน การแต่งตั้งเจ้าอาวาส ผู้ปกครองวัดหรือการก่อสร้างปฏิสังขรณ์ภายในพระอารามถือเป็นพระราชโองการหรือเป็นพระบรมราชานุญาต เป็นราชประเพณีที่ถือปฏิบัติมาแต่โบราณ แต่การแต่งตั้งเจ้าอาวาสพระอารามหลวงภายหลังนั้น เป็นพระบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช หรือผู้ที่รักษาการแทน เมื่อสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหามลามาตรมพระยาบำราบปรปักษ์ ทรงสร้างวัดบรมวงศ์อิศรวราราม เสร็จเรียบร้อยได้นำความขึ้นกราบบังคมทูล พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เพื่อขอถวายวัดนี้เป็นพระอารามหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์ และมีความจำเป็นต้องแต่งตั้งพระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์มาครองวัดแห่งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยต่อการปกครองพระอารามและดูแลเสนาสนะให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย ซึ่งมีการแต่งตั้งเจ้าอาวาสมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันตามลำดับดังนี้

๑. พระโพธิวงศาจารย์ (วิญญู รตฺตนโชโต ป.ธ. ๔) ครองวัดระหว่างปีพ.ศ. ๒๔๑๘-๒๔๕๘ รวม ๓๙ ปี พระโพธิวงศาจารย์เจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศุรวรารามวรวิหารรูปแรก เดิมอยู่วัดมหาธาตุ พระนคร เป็นผู้มีศีลจารวัตรดีงาม ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศุรวราราม เมื่อปีพ.ศ. ๒๔๑๘ จนกระทั่งปีพ.ศ. ๒๔๕๒ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็น พระราชาคณะชั้นเทพที่ พระโมฬี ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๔๕๖ ได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นราชาคณะชั้นธรรมที่ พระโพธิวงศาจารย์

ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศุรวราราม พระโพธิวงศาจารย์ เป็นมหาเถระที่ทรงคุณสมบัตินิจิวัตรดีงาม วัดบรมวงศัศุรวรารามนับเป็นยุคที่มีความเจริญอย่างมาก วัดแห่งนี้เป็นสำนักเรียนใหญ่ มีพระสงฆ์สามเณรจำพรรษามาก พระโพธิวงศาจารย์ได้รับความศรัทธาทั้ง

บรรพชิตและภุสออย่างมาก ท่านถึงแก่อนภาพในปีพ.ศ.
๒๔๕๗ รวมระยะเวลาครองวัดแห่งนี้ ๓๕ ปี

๒. พระครูสังฆวิจิตร (สอน จิตญาโณ) ครองวัดระหว่างปีพ.ศ.
๒๔๕๘ รวม ๑ ปี พระครูสังฆวิจิตร เป็นพระครูฐานานุกรม
ของเจ้าคุณพระโพธิวงศาจารย์ แต่เป็นเจ้าอาวาสอยู่ วัดมณฑป
ได้เป็นผู้รักษาการตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศักราราม
ภายหลังที่ได้จัดการพระราชทานเพลิงท่านเจ้าคุณพระโพธิ
วงศาจารย์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ในปีพ.ศ. ๒๔๕๗ พระครูสังฆ

วิชิต ได้กลับไปเป็นเจ้าอาวาสวัดมณฑปตามเดิม และได้เลื่อน
สมณศักดิ์เป็น พระพจนโกศล

๓. พระมหาต่วน สุรกุขศาโร ป.ธ. ๔ ครองวัดระหว่างปีพ.ศ.
๒๔๕๗-๒๔๖๑ รวม ๕ ปี พระมหาต่วนเดิมอยู่วัด อรุณวราราม
ธนบุรี ย้ายมาจำพรรษาที่วัดบรมวงศัศรวราราม ก่อนจะดำรง
ตำแหน่งรักษาการเจ้าอาวาส เมื่อปีพ.ศ. ๒๔๕๗และในปีต่อมา
พระมหาต่วน ได้รับเลื่อนสมณศักดิ์ที่ พระครูธรรมสารโสภณ
จนถึงปีพ.ศ. ๒๔๖๑ พระครูธรรมโสภณ

ลาสิกขา

๔. พระใบฎีกाप่วนครองวัดระหว่างปีพ.ศ ๒๔๖๑—๒๔๘๕ รวม
๒๔ ปี พระใบฎีกाप่วน เป็นพระฐานานุกรมของพระครูธรรม
สารโสภณ ได้รับแต่งตั้งเป็นรักษาการเจ้าอาวาสในปีพ.ศ.
๒๔๖๑ จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๕ พระใบฎีกाप่วน ลาสิกขา

๕. พระสมุห์สิน ญาณวโร ครองวัดระหว่างปีพ.ศ. ๒๔๘๕—
๒๔๘๘ รวม ๓ ปี พระสมุห์สิน ญาณวโร เป็นฐานานุกรมของ
ท่านเจ้าคุณพระพุทธวิหารโสภณ (อ่า) วัดหน้าพระเมรุ เดิมพระ
สมุห์สิน อยู่วัดคุช อำเภพระนครศรีอยุธยาย้ายมารักษาการ
ตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศรวราราม เมื่อปีพ.ศ. ๒๔๘๕
ภายหลังได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสจนถึงปีพ.ศ. ๒๔๘๘ จึงย้าย
ไปอยู่วัดอื่น

๖. พระมหาสมพล ปกฺขสโร (ทองใบ สมพิชญ์) ป.ธ ๗ พระมหาสมพล ปกฺขสโร เจ้าอาวาสวัดช้างใหญ่ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศุรวราราม เมื่อปีพ.ศ ๒๕๐๐ แต่ยังไม่ทันดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสก็ลาสิกขาเสียก่อน
๗. พระพจนโศภณ (เจริญ จันทโชติ) กรองวัดระหว่างปีพ.ศ ๒๕๐๓ - ๒๕๑๗ พระพจนโศภณ เป็นเจ้าอาวาสวัดมณฑปและดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอพระนครศรีอยุธยา รักษาการตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศุรวราราม พ.ศ๒๕๐๐และได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศุรวรารามระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๐๓- ๒๕๑๗ ระหว่างนั้นในปีพ.ศ. ๒๕๐๘ พระพจนโศภณได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นราชที่ พระราชธานินทรจารย์ จนกระทั่งวันที่ ๑๗ มกราคมพ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชธานินทรจารย์ ถึงแก่มรณภาพที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าฯ กรุงเทพมหานคร

๘. พระครูไพโรจน์กณารักษ์ รักษาการระหว่างปีพ.ศ.๒๕๑๓-๒๕๑๕ พระครูไพโรจน์กณารักษ์ อยู่วัดหลวงพ้อเขียว ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอบ้านแพรง ได้รับการแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศ์อิสราราม เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๑๓-๒๕๑๕ จึงพ้นหน้าที่เนื่องจาก ต้องบริหารงานเจ้าคณะอำเภอ บ้านแพรง ที่ท่านดำรงอยู่
๙. พระครูอดุลย์วรวิทย์ (ไวยย์ อินทวิโส ป.ธ ๖) ครองวัดระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๓๐ พระครูอดุลย์วรวิทย์ เดิมอยู่วัดบางซ้ายในและวัดสุทธาโกชน์ และเป็นเจ้าคณะอำเภอบางซ้าย เข้า

รับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศรวราราม เมื่อปีพ.ศ.
๒๕๑๕ และในปีเดียวกันได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะ
ชั้นสามัญที่ พระอดุลย์ธรรมเวที และเป็นเจ้าคณะจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๑๕—๒๕๓๑

๑๐. พระครูถาวรธรรมวิธาน(แข็ง) รักษาการปี พ.ศ. ๒๕๓๐ -
๒๕๓๑

๑๑. พระเทพวรเวที (วิน โฆสิตโต ป.ธ ๕) นักรธรรมเอก ครองวัด
ระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๓๒ - ๒๕๕๓ พระเทพวรเวที(วิน โฆสิตโต)
นามเดิม วิน นามสกุล ศัตตวรรัม เกิดเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม
พ.ศ. ๒๔๘๗ บรรพชาเมื่อ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ณ วัด
หนองกลางตำบลสามใต้ อำเภอนครหลวง (ปัจจุบันขึ้นอยู่กับ
อำเภอภาชี) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อุปสมบทเมื่อวันที่ ๑๕
มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ณ วัดหนองกลาง ตำบลไผ่ล้อม อำเภอ
ภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเข้าศึกษาธรรมะจนสอบได้
นักรธรรมเอก เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๕ และในปีพ.ศ. ๒๕๒๐ สอบได้
เปรียญธรรม ๕ ประโยค จากสำนักวัดสามพระยา
กรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารคณะสงฆ์ ในปีพ.ศ. ๒๕๑๗
รักษาการในตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดตะไหนด จนถึงปีพ.ศ.
๒๕๒๘ ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอนครหลวง ก่อนเข้าดำรง
ตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศรวราราม ในปีพ.ศ. ๒๕๓๒

นับตั้งแต่ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศัศริวราราม พระ
เทพรวที ได้ดำรงสมณศักดิ์มาโดยลำดับ ในปีพ.ศ. ๒๕๓๒
ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรเจ้าอาวาส
พระอารามหลวงชั้นเอก ในปีพ.ศ. ๒๕๓๖ ได้รับพระราชทาน
สมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญในราชทินนามที่ พระ
ญาณไตรโลก ในปีพ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์
เป็น พระราชาคณะชั้นราชในราชทินนามที่ พระราชธรรมคณี
จนถึงปีพ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ในราชทิน
นามที่ พระเทพรวที

๑๒. พระญาณไตรโลก (สมคิด จินตฺยโส ป.ธ. ๔)นักรรณเอก
พระพุทธศาสนดรมหาบัณฑิต ครอบงวดระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๕๔-
ปัจจุบัน พระญาณไตรโลก (สมคิด จินตฺยโส) นามเดิมว่า
สมคิด นามสกุล กุหา เข้ารับการบรรพชาและอุปสมบทเมื่อ
วันที่ ๒๒มิถุนายน ๒๕๑๒ ณ พัทธสีมาวัดมเหยงค์ ตำบลท่า
ช้าง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเข้าศึกษาธรรม
จนสอบได้นักรรณเอก เมื่อปี ๒๕๑๕ ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๕๑๗
ศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ๑ ปีพ.ศ. ๒๕๑๘และสอบได้
เปรียญธรรม ๔ ประโยค จากสำนักวัดสามพระยา เขตพระนคร
กรุงเทพมหานครด้านการบริหารคณะสงฆ์ มีความเจริญมาโดยลำดับ

เริ่มจากปีพ.ศ. ๒๕๒๑ ดำรงตำแหน่ง เจ้าอาวาสวัดมเหยงค์เป็น
เจ้าคณะตำบลท่าช้าง ในปีพ.ศ. ๒๕๒๒ ดำรงตำแหน่งพระ
อุปัชฌาย์ในปีพ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นพระปริยัติเทศน์ ปีพ.ศ.
๒๕๓๒ ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอนครหลวง ในปีพ.ศ.
๒๕๕๑ ดำรงตำแหน่งรองเจ้าคณะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
จนกระทั่งปีพ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้า
อาวาสวัดบรมวงศิศวราราม

สำหรับด้านสมณศักดิ์ก่อนหน้าที่พระญาณไตรโลก จะ
ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศิศวราราม ได้รับพระราชทาน
สมณศักดิ์มาโดยลำดับเริ่มจากปีพ.ศ. ๒๕๒๗ รับพระราชทาน
สมณศักดิ์เป็นเจ้าคณะชั้นโทที่ พระครูจินดาวรวัฒน์ ปีพ.ศ.
๒๕๓๗ รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นเจ้าคณะอำเภอชั้นเอก
ที่ พระครูมหานคราภิรักษ์ ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นพระครู
สัญญาบัตร เจ้าคณะอำเภอชั้นพิเศษในราชทินนามเดิม จนกระทั่งปี
พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญในราชทินนามที่ พระ
ญาณไตรโลก ขึ้นดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบรมวงศิศวราราม
จนถึงปัจจุบัน

เหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ปีพ.ศ. ๒๕๕๔

จากสภาพน้ำท่วมครั้งใหญ่ในปีพ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ขยายบริเวณไปโดยรอบทั้งในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและรวมกระทั่งเขตกรุงเทพมหานคร ต้องประสบกับอุทกภัยพิบัติในครั้งนี้เช่นกัน ประกอบกับวัดบรมวงศัอิศรวราราม อยู่ติดกับแม่น้ำยิ่งทำให้การท่วมขังของน้ำมีปริมาณมากสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนและ

พระสงฆ์ (วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ผู้เขียนได้มีโอกาสสนทนา
ธรรมทางโทรศัพท์กับท่านเจ้าอาวาส) ท่านได้เล่าให้ฟังว่า

เนื่องจากวัดบรมวงศัศถรวรราม อยู่ไกลจากตัวเมือง อาหาร
และการรับความช่วยเหลือจากหน่วยราชการจึงล่าช้ากว่าวัดในเขต
พระนครที่อยู่หนาแน่น

ของจำเป็นต่างๆ ไม่เพียงพอ เนื่องจากระดับน้ำสูงกว่า ๒ เมตร
อาศัยเรือจากชาวบ้านนำอาหารและของใช้มาถวายก็ประทังชีพไป
ได้ สิ่งสำคัญคือการท่วมขังแฉะของน้ำทำให้เอกสาร/หนังสือ
หลักฐานต่างๆ ของวัดถูกทำลายเสียหายจำนวนมาก เพราะไม่
สามารถจัดเก็บได้ทันจากกระแสน้ำที่มีจำนวนมาก จึงเป็นสิ่งที่น่า
เสียดายอย่างยิ่ง

ภาพที่บันทึกไว้เป็นหลักฐานหลังที่ยังคงเห็นสภาพร่องรอยการท่วม
ที่สูงมาก แม้รอบบริเวณศาสนสถานส่วนใหญ่ไม่เห็นร่องรอยแล้ว
จากการบูรณะซ่อมแซม ทำความสะอาด ทาสีตกแต่งสวยงาม
ผู้เขียนนับว่ายังโชคดีที่ได้บันทึกภาพนี้ได้(วันที่ ๑๕ ธันวาคม
๒๕๕๕)

หากท่านผู้อ่านพอมีเวลาและแวะท่องเที่ยวไปที่พระนครศรี
อยุธยา ผู้เขียนอยากเชิญชวนทุกท่านเดินทางมากราบมนัสการ
หลวงพ่อเพชรและชื่นชมความงดงามของ วัดบรมวงศ์อิศรวราราม
พร้อมทัศนาศาพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระ

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวในพระวิหารตรีมุขด้านทิศตะวันออก ซึ่งเป็น
ภาพที่หาชมยากยิ่งและมีจำนวนมากซึ่งท่านหม่อมหลวงปิ่น มาลา
กุล สมัยที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการได้นำพระ
บรมฉายาลักษณ์ของจริงบางส่วนและถ่ายสำเนาจาก พระที่นั่ง
เวหาศจำรูญในพระที่นั่งบางปะอิน มาไว้ ณ วัดบรมวงศ์อิศรวราราม
แห่งนี้

นอกจากนี้เมื่อมาเยี่ยมชมสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นมีหลวงพ่
 เพชรแก้ว ทางวัดบรมวงศัศรวรารามวรวิหารยังมีพระที่ศักดิ์สิทธิ์ที่
 ผู้คนเคารพศรัทธามากกราบไหว้ขอพรเพื่อความเป็น
 ศิริมงคลของชีวิตก็คือหลวงพ่๓ นะหน้าทอง ที่สวยงามที่ทรงคุณค่า
 อีกเช่นกัน

ผู้เขียนจึงขอกราบสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คุ้มครองรักษาวัดบรมวงศ์
อิสรวรารามวรวิหารด้วยหลวงพ่อ นะหน้าทอง เลขนะคะ

เอกสารประกอบการเขียน

หอจดหมายเหตุ กรมศิลปากร เอกสารไมโครฟิล์ม มร.5 รล.-พ.ศ./2
รัชกาลที่ 5 สารบรรณพิเศษเล่ม จ.ศ. 1238-40

----- รัชส์ไมโครฟิล์ม มร.5รล.-พ.ศ./ 2 สารบาณพิเศษเล่ม ๒ จ.ศ.
1238-1240

เลขที่ 57 พระราชทานกระดุมเพชรแก่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
เจ้าฟ้ามหามาลากรมพระยา บำราบปรปักษ์ ว/ค/ป 1240 หน้า116

เลขที่ 126 รายงานการคล้องช้างเข้าเพนียด/ 1240/292-293

-----รัชกาลที่5 ปีที่ 18ตำราคล้องช้าง(10 ก.พ 127)/ร.ศ. 127/แผ่น
ที่ 9

ณัฐวดี สุทธิสงคราม สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ามหามาลา กรม
พระยาบำราบปรปักษ์ ภาค ต้น พระประวัติและผลงาน หม่อมหลวง
ปิ่น มาลากุล จัดพิมพ์เฉลิมพระเกียรติในงานบำเพ็ญกุศลทักษิณานู
ประทานถวาย ณ วัดบรมวงศ์อิศรวรณารวิหาร ๘ มีนาคมพ.ศ. ๒๕๑๔
โรงพิมพ์คุรุสภา

ตรี อมาตยกุล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงาน
พระราชทานเพลิงศพ นางร้ว ประกาศสุขการและนายสุธี ประกาศสุข
การวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ม.ป.พ

กองบรรณาธิการนิตยสารศิลปวัฒนธรรม บริษัทมติชนจำกัด (มหาชน)
กฐินพระราชทานวัดบรมวงศัศุทธวาราม BJC จัดพิมพ์เพื่อเป็นธรรม
ทาน ครั้งแรก ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ประวัติผู้เขียน

จิตงาม วัฒนพันธุ์ ข้าราชการบำนาญ ระดับ ๘ สถาบันบัณฑิตพัฒน
ศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

วิทยากรพิเศษ --- ฝึกอบรมสถาบันการศึกษา/ สถานประกอบการภาค
ธุรกิจการโรงแรม

อาจารย์พิเศษ ---มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (ปีพ.ศ.๒๕๕๐-
ปัจจุบัน)

---- มหาวิทยาลัยรามคำแหง (จากปีพ.ศ.๒๕๒๖-๒๕๕๐)

---- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (จากปีพ.ศ.๒๕๒๖-
๒๕๔๕)

เขียนเอกสารตำราและงานวิจัย

E-mail: Jitngam_w@hotmail.com

e-Book: <https://goo.gl/pf1BQD>

089-7712255

ทะเลญ้ออารามร้างกลางสถาน
พิชฌัญญารกพวงร้างหนทางไพร
ประธานนามบรมวงศ์องค์พิสุทธิ์
เป็นมัลลาร่มขวัญอันประเทือง

แต่โบราณเหล่าคชาอยู่อาศัย
สร้างวัดใหม่เมื่อพระยาเหยียบเมือง
งามประดู่เทพประดิษฐ์สถิตย์เนื่อง
พุทธศาสน์รุ่งเรืองไฉ่ฟารเอย

ที่มา: <https://www.dmc.tv/page/พระพุทธศาสนา/วัดบรมวงศ์ศรีสรารามวรวิหาร>